

GUIA FITA DE TIR AMB ARC DE CAMP

FEDERACIÓ INTERNACIONAL DE TIR AMB ARC

Taula de Continguts

Introducció

Tir a la diana versus tir de camp

Tirant amunt - avall

Tirant a través d'un pendent

Com jutjar les distàncies

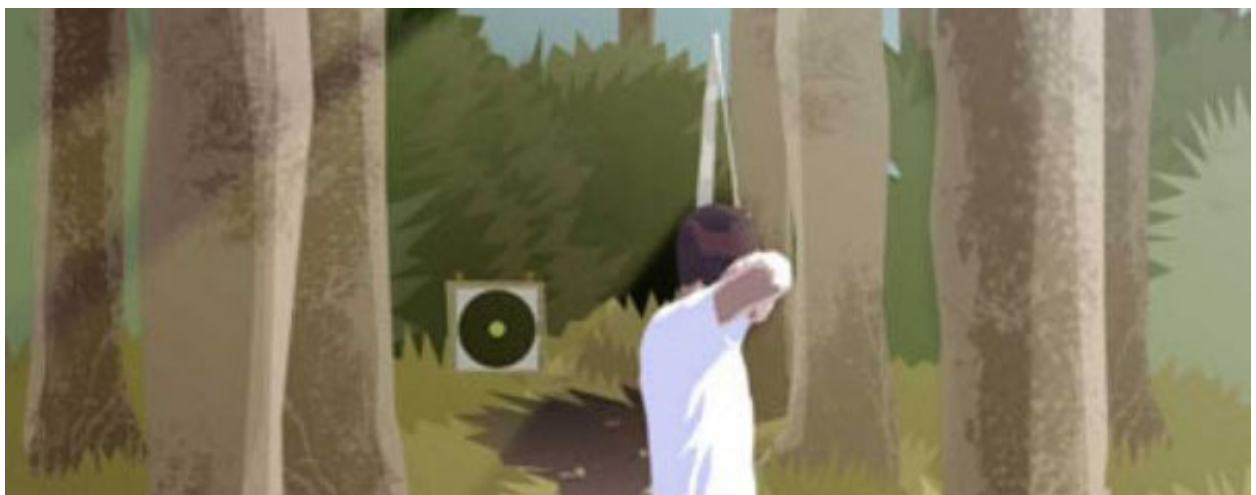
- Identificació de la figura
- Mètodes per jutjar distàncies
- Com evitar d'errar en l'avaluació de la distància
- L'encerclat
- Conclusió

Apuntant cara amunt

Apuntant cara avall

Assegurar un bon segon tir

Regles bàsiques de Camp

Introducció

En algunes contrades el tir de camp és una disciplina de tir amb arc popular, però per tal de fer-lo més popular i fàcil pels que hi comencen, també en països on no és conegut, tractarem d'explicar en aquesta publicació alguns dels "secrets" del tir de camp. Aquesta és una nova edició de la FITA Field Archery Guidelines que va ser produïda pel Comitè de Camp el 1995, i que estava basada principalment en una publicació de la Federació Sueca de Tir amb Arc.

Tirar camp és bàsicament el mateix que tirar a diana, i molt sovint es troba que un bon tirador de diana esdevé també un bon tirador de camp. Tanmateix, tal com es veurà d'aquesta guia, hi ha una colla de coses a tenir en compte quan es tira camp – i això és del que tracta aquest llibret.

En tir de camp s'accepten totes les modalitats FITA, significat que hi ha divisions per : Compost, Recorbat i Arc Nu. Veureu també arquers amb arcs rectes i altres arcs tradicionals en competicions nacionals.

El Compost més que res es tira amb disparador i visor de lent, i l'arquer usará el mateix equipament que en les disciplines de diana.

El Recorbat (anomenat abans estil lliure) es tira amb un recorbat amb visor i amb els dits, tal com en les disciplines de diana.

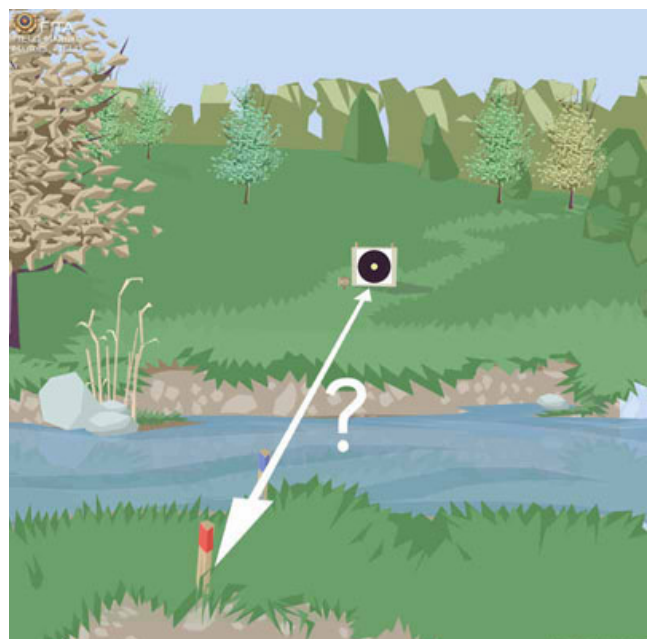
Arc Nu, a nivell internacional, es tira amb un recorbat sense visor o estabilitzador, tanmateix s'usen diferents tècniques d'apuntat, de manera que l'arquer pot usar la punta de la seva fletxa o el seu reposafletxes com a element de punteria. L'arquer de nu molt probablement es "passarà per la corda" per variar la posició de la fletxa en relació al seu ull d'apuntar, o usará diferents referències facials, o una combinació d'ambdues per tal de fer possible el que s'apunti al mig a les diferents distàncies. S'usa un punt d'ancoratge baix per a les distàncies llargues, i un d'alt per a les curtes.

Tir a la diana versus tir de camp

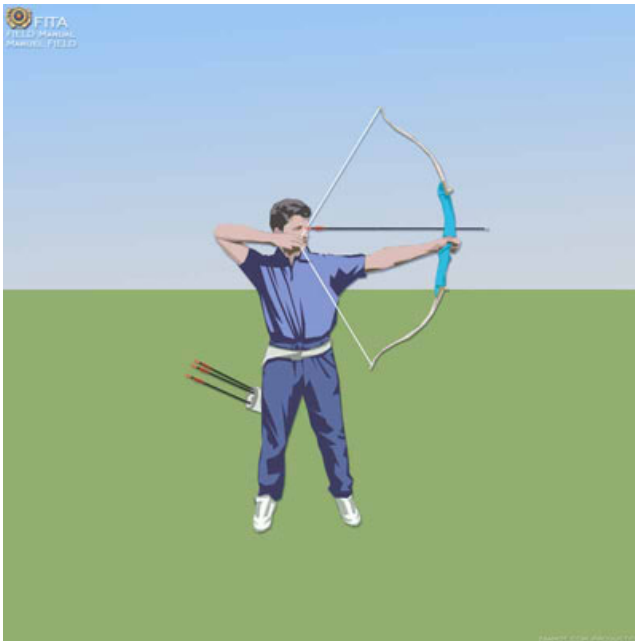
El tir de camp es diferencia an alguns aspectes del tir a l'aire lliure. Les diferències principals són : L'arquer de diana a l'aire lliure tira només sobre distàncies conegudes, algunes més llargues que en tir de camp.

L'arquer de camp tira tant sobre distàncies conegudes com desconegudes entre 5 i 60 meters, depenent de la modalitat. L'arquer de camp necessita practicar sobre molt diferents distàncies, així com practicar com jutjar la distància.

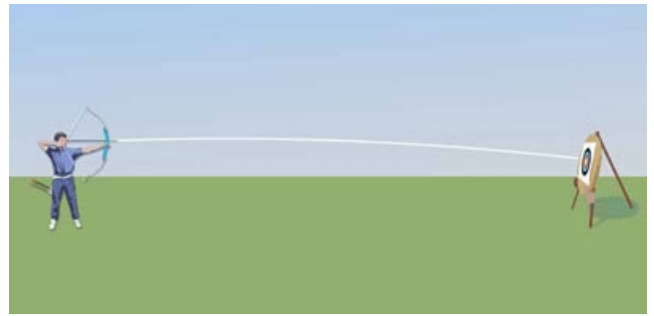
El tir a diana es tira sempre sobre pla, i la posició de tir resta idèntica.

El tir de camp contempla además tirar en pendent amunt i avall; d'on l'arquer de camp necessita practicar en variades posicions de tir.

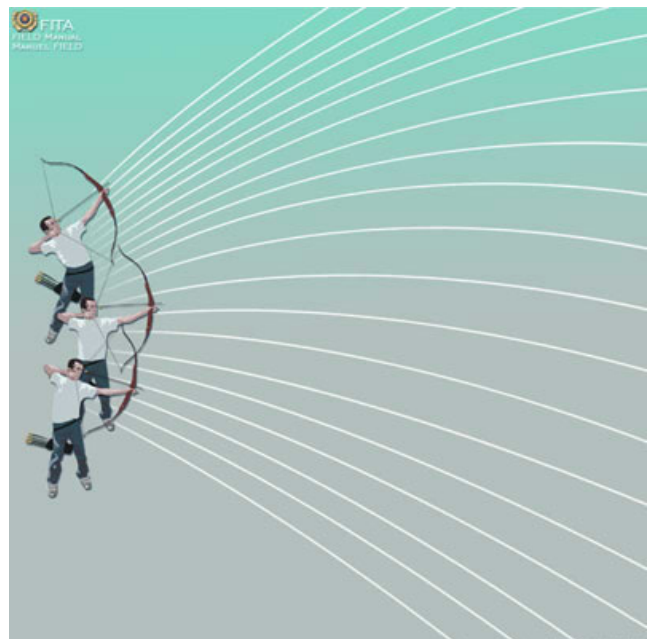

En tir a la diana el vol de la fletxa resta el mateix per a una determinada distància, només influenciat pel vent.

En tir de camp el vol de la fletxa varia per a una distància donada degut a l'angle de tir.

Un arquer de camp ha de saber per experiència quant afegir o treure a la distància degut a la influència de la gravetat.

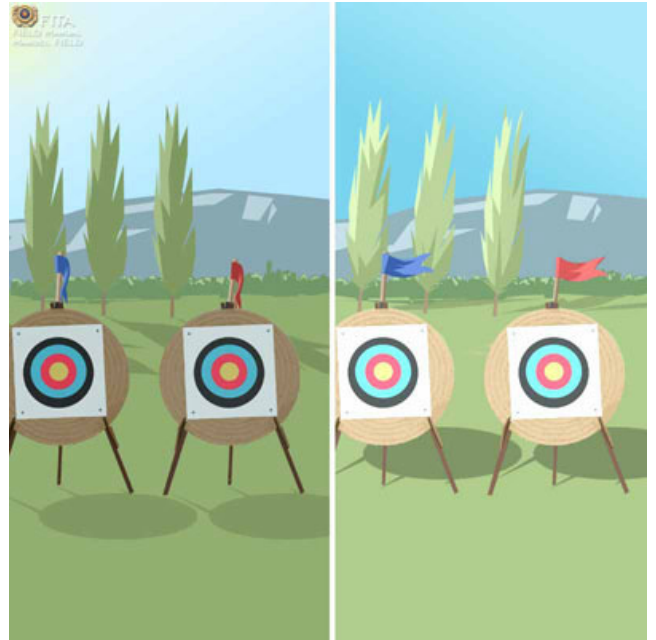
El tir a la diana es tira sempre prop dels competidors i dels espectadors, el que tendeix a augmentar la tensió.

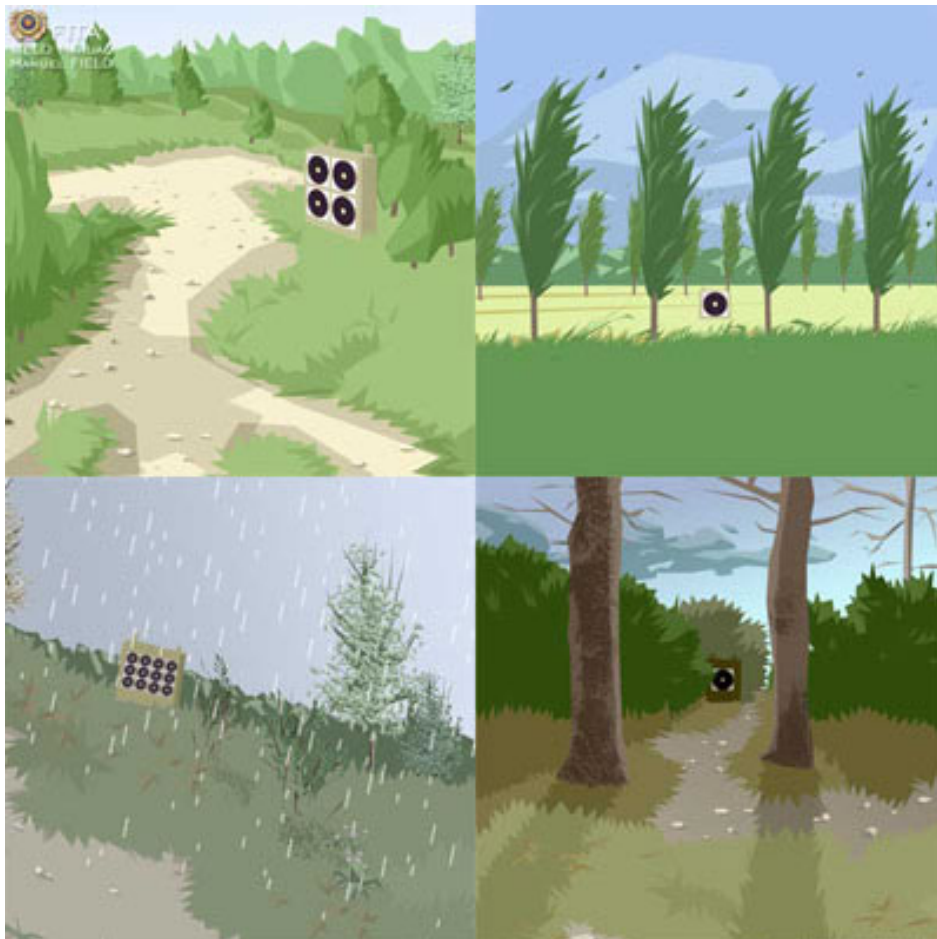
Normalment, els arquers de camp tiren en colla i no a la vora dels altres competidors. Hi pot haver espectadors en les competicions internacionals de major rellevància.

Els arquers de camp tendeixen a sentir menys estrès durant la competició.

En tir a la diana la llum i les condicions de vent són normalment més estables o canvien gradualment durant el dia.

En tir de camp les condicions de llum i vent varien de diana a diana, però vents forts són rars degut a les condicions del terreny.

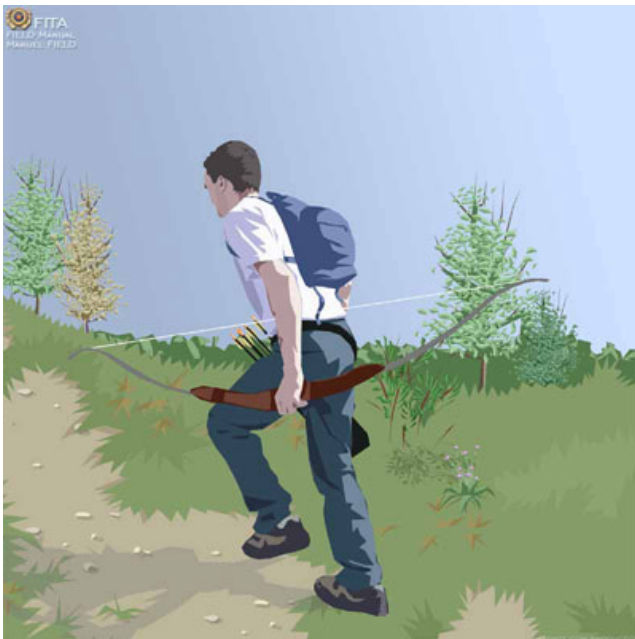

L'arquer de camp ha de practicar en condicions variables de llum i vent, per aprendre com aquestes influeixen el seu apuntat i tir.

L'arquer de diana té tot el seu equipament aprop.

L'arquer de camp necessita planificar i experimentar amb la vestimenta i l'equipament per tal d'estar preparat per a qualsevol eventualitat. L'arquer de camp ha de portar tot allò que pugui menester.

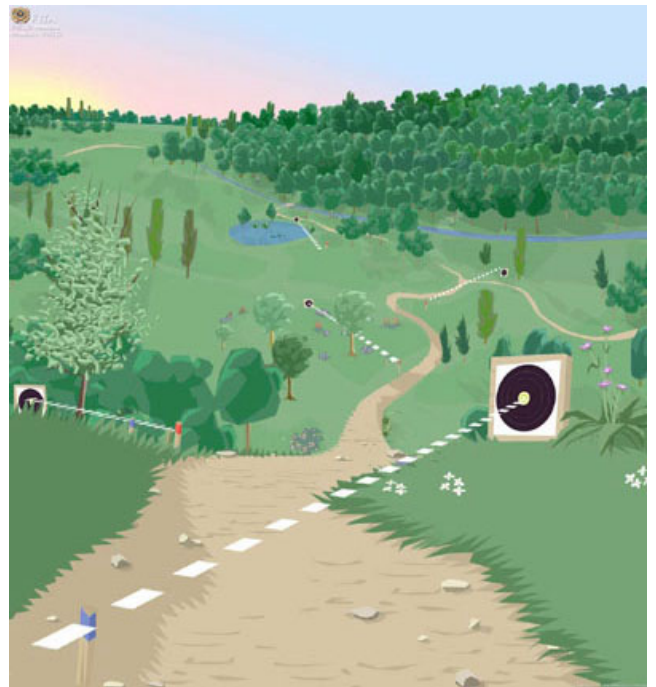

En tir a la diana tots els arquers es disposen en una sola línia de tir i tiren en la mateixa direcció a una única fila de dianes.

En tir de camp el principi és usar el terreny tal com és, i assegurar que els arquers que s'aparten d'una diana, ho facin de la línia de tir de les colles que els segueixen.

Atès que les dianes es poden tirar simultàneament, el camí de pas ha de ser segur de seguir, tant pel que fa a eventuals fletxes perdudes com a terreny rrelliscós.

Constructors de recorreguts, recordeu que : *Una competició de tir de camp és de tir amb arc, no una maratón ni una cursa d'escalada, així caldrà evitar terreny difícil i perillós, i llargues distàncies entre dianes.*

Tirant amunt i avall

Consells sobre la posició correcta.

La posició bàsica és la mateixa posició en "T" adoptada en tir a la diana.

En lleugera pendent avall – amb els peus a pla – moure la cadavera enrera abans d'obrir.

En lleugera pendent amunt – amb els peus a pla – moure la cadavera endavant abans d'obrir.

Mantenir tors i espatlles en la posició de "T".

Fort pendent amunt i terra pla – moure endavant el peu més proper a la diana i moure la cadavera endavant abans d'obrir.

En fort pendent avall i terra pla, obrir la posició de peus, moure la cadera enrera i erguir el tors abans d'obrir. Quan més fort sigui el pendent més s'haurà d'obrir la posició de peus.

En tirs avall amb el terra en pendent, separar els peus i apartar la cadera de la diana.

En tirs amunt i terra en pendent, separar els peus i moure la cadera cap a la diana.

En fort pendent avall sobre un terra també en molt forta pendent. Sovint la posició esdevindrà més estable si s'agenolla la cama del darrera.

En fort pendent amunt sobre un terra també en molt forta pendent. Sovint la posició esdevindrà més estable si s'agenolla la cama del davant.

Exemples d'error comuns: a) els genolls flexionats donen tirs inestables; b) caderes no prou avançades, donant una incorrecta posició de l'espatlla i del braç d'arc, obertura més curta i probablement una mala deixada.

Tirar a través d'un pendent

Consells sobre la posició correcta.

Quan es tira a una diana en un pendent la probabilitat d'impactar en el costat del pendent de la diana és major.

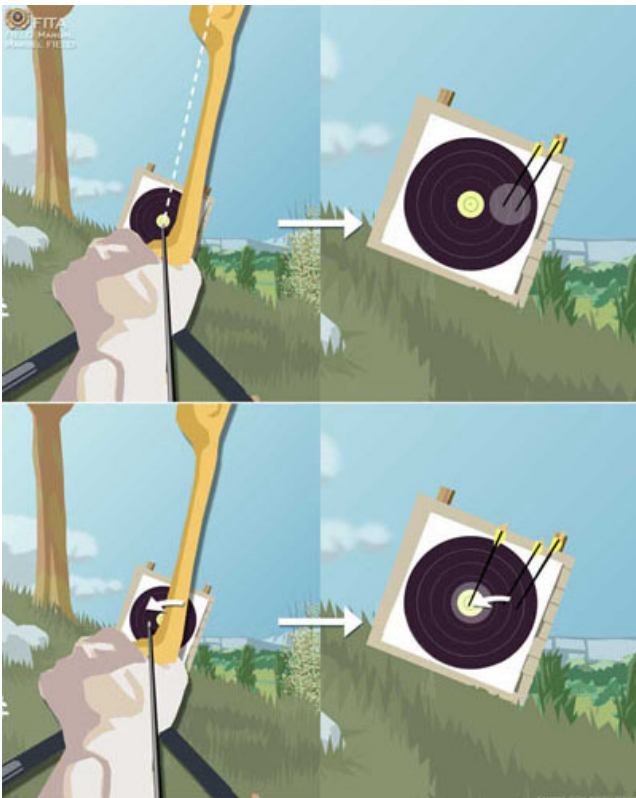
Una causa probable d'aquesta desviació lateral és que s'estigui inclinat i l'arc vençut en l'angle de la diana.

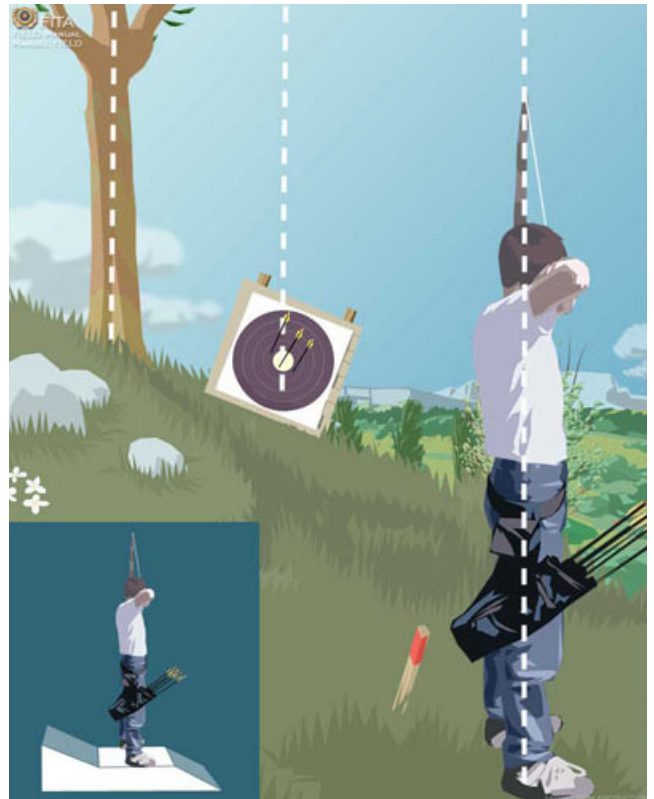
Quan el terra on s'està és en pendent, els arquers tendeixen a inclinar-se cara al pendent estant drets.

Els arquers que no ajusten el visor en tirar la següent fletxa, només apunten més cap a l'altra costat, o inclinen l'arc cap amunt del pendent.

Degut a la inclinació del cos, les fletxes mostren deriva al tirar des d'un pendent.

Una posició vertical del cos redueix l'efecte del pendent.

a) Intentar trobar un lloc pla sobre el terreny. Teniu el dret de moure-us una mica darrera la línia, o al voltant si és una piqueta, mentre no molesteu el vostre competidor.

b) Preparar el tir decantant l'arc cap amunt del pendent. A plena obertura comprovar la verticalitat respecte un arbre o una línia imaginària que atravesi la diana. Els tiradors de compost (amb lent) comprobaran el seu nivell. Sempre començar decantant l'arc cap amunt del pendent. Això redueix la tendència d'inclinar l'arc fora del pendent.

c) Alinear el cos en una posició vertical, i assegurar que no s'estigui inclinat avall.

d) Si no es pot estar en una posició vertical i l'arc s'inclina, s'haurà d'apuntar una mica cap al costat oposat a la inclinació. Com més llarga sigui la distància, més s'haurà de desplaçar l'apuntat.

Com avaluar les distàncies

Quan es tira la sèrie de desconegudes caldrà avaluar la distància a dianes que no s'hauran vist mai. Per a la majoria d'arquers de camp això és un desafiament.

Si es vol guanyar la competició s'ha de ser prou bo en l'avaluació de distàncies – el més probable és que us hi trobeu autèntics experts.

No cal desesperar, tots els arquers de camp van començar de zero, i no és pas tant difícil, la majoria ja s'hi acostarà molt després d'uns pocs intents – recordar tanmateix que fins i tot el millor “expert” s'equivocarà de vegades – per tant no us rendiu !

Sovint se senten “arquers de diana” advertir altres arquers de no provar el tir de camp, dient alguna cosa com : “no encertareu el suport i trencareu totes les fletxes – i probablement us trencareu la cama o l'arc anant per pedres relliscoses...” Pel que fa a no encertar el suport, això li passa a tothom de vegades – i per les pedres relliscoses no s'hi pot fer gaire – però un constructor de recorreguts experimentat ferà el possible per evitar fons “dolents” darrera dianes que alguns arquers puguin fallar, i terres que puguin resultar relliscosos en males condicions del temps. També evitarà desplaçaments massa llargs entre dianes només amb la intenció de trobar un lloc especial per a una diana.

Així en la nostra opinió una competició de camp no hauria de ser gens pitjor que una passejada pels camps i boscos de l'entorn – i pel que fa a fletxes perdudes, no n'hi ha per tant !

Hi ha moltes tècniques usades per a jutjar distàncies, però cal practicar, practicar i practicar per arribar a ser realment bo.

La millor pràctica és passejar pel camp, i endevinar la distància a un arbre o un roc, per després comprobar-ho contant les passes que ens en separen.

Tirar una colla de competicions a distàncies desconegudes ajudarà molt també.

Alguns arquers proven la manera fàcil, usant una part del seu equipament per a comparar-la

sobre un objecte de mida coneguda. Això pot funcionar, però només si es coneix la mida de l'objecte (sigui el suport o la figura per exemple).

Alguns arquers de gran nivell diuen que aquest sistema no pot ser prou precís, d'altres en canvi diuen que no poden passar-s'en. El mètode consisteix normalment en comparar la mida del visor (o el diàmetre de la fletxa, etc) amb la talla de la figura, la talla del suport, o qualsevol altra cosa que sigui de mida coneguda. Per experiència se sabrà quina part de la diana queda encerclada pel cercle del visor a les diferents distàncies... Tanmateix, sigui quin sigui el mètode escollit, caldrà practicar-lo. I per tal d'assegurar-ho :

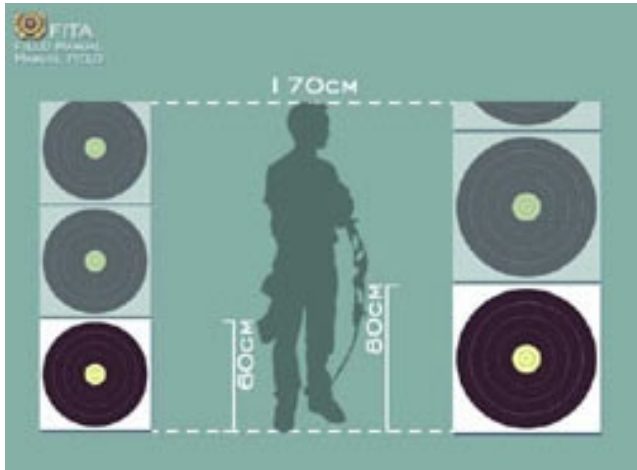
Suggerim que es faci servir una mica de tot !

Cal notar que : El reglament estableix clarament que no es permet usar telèmetres o qualsevol instrument artificial que no estigui cobert per les regles de l'equipament. El que també significa que no es permet modificar parts del propi equipament amb la intenció d'usar-les en l'avaluació de distàncies.

Identificació de la figura

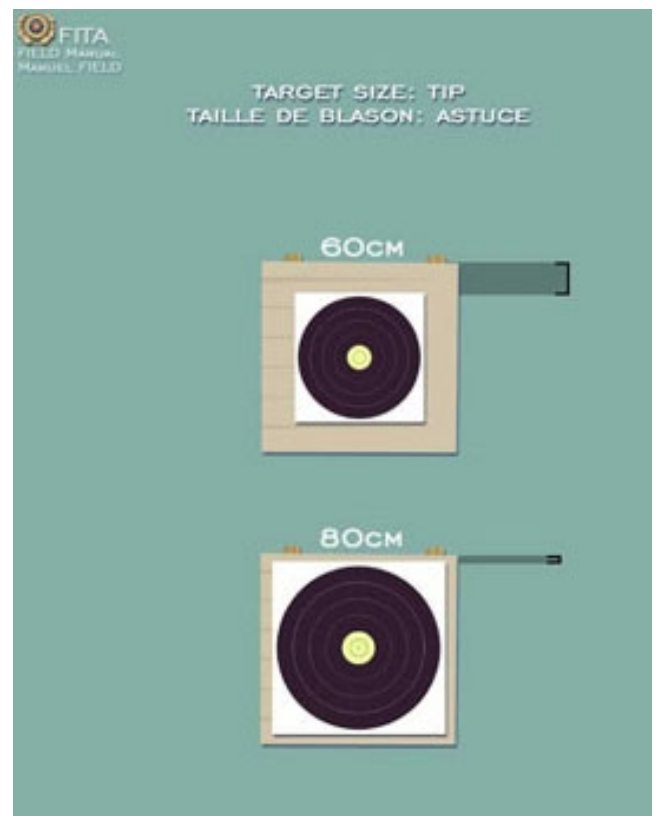
Usant l'arquer com a referència

Comparant la mida d'un arquer prop de la diana amb la mida de la figura es podran reconèixer les de 60 de les de 80 cm en veure les mides respectives. Vegeu les il·lustracions de sota.

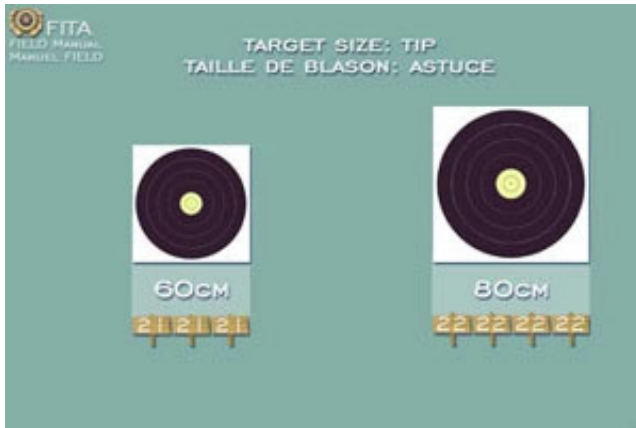
Usant la mida del suport

Només es poden confondre les dues figures més grans, ja que només s'en posa una per suport. La majoria d'organitzadors usen una mateixa mida d'aturafletxes per tot el recorregut. Així veient el marge al voltant de la diana es podrà identificar si s'està tirant sobre una figura de 60 o de 80 cm. Alerta : alguns organitzadors usen mides diferents de suports !

Usant la placa amb el número

Atès que la mida del número de diana és el mateix en tot el recorregut, es pot distingir una figura de 60 d'una de 80 cm comparant les talles respectives. En l'exemple de sota es poden posar tres plaques de número a través d'una figura de 60 cm, mentre que en podem posar quatre a través d'una de 80 cm.

Aquesta placa ja no és exigida pel reglament al nivell de la diana, només a la banda del lloc de tir.

Mètodes d'avaluar distàncies

Avaluació instintiva

Avaluació instintiva significa que s'aprèn a jutjar la distància per la impressió que ens dóna la mida de la figura en relació a la distància que ens en separa. Per fer-ho s'ha de practicar molt, però aquí es donen alguns suggeriments :

- Disposar les diferents figures a diverses distàncies (començant per la màxima), tirar a les dianes mentre ens acostuem a la mida aparent.

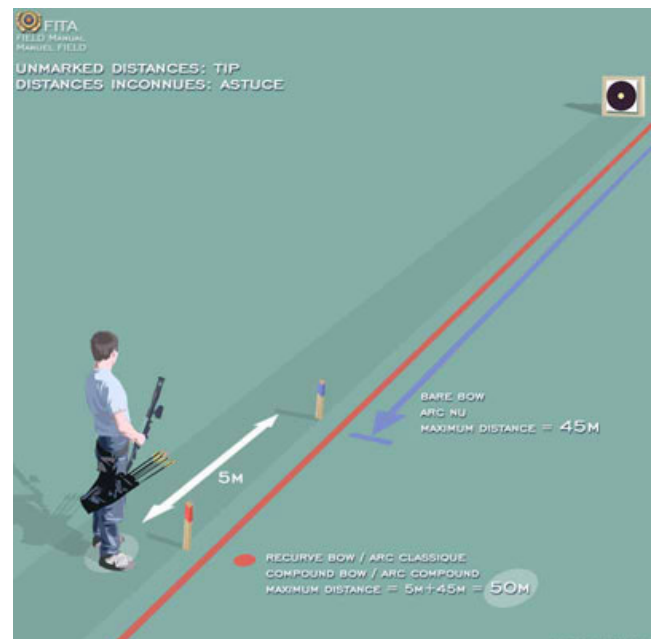
- Disposar les dianes en el camp, jutjar la distància per la sensació que ens donen, tirar, i mesurar la distància pels passos que contem.

- Recordar sempre la màxima distància per a aquella figura... (us podeu equivocar en dianes situades al camp; intenteu jutjar més per la mida del groc que no de la figura sencera)

Alguns arquers jutjaran la distància massa curta com a norma !

El mètode de la piqueta

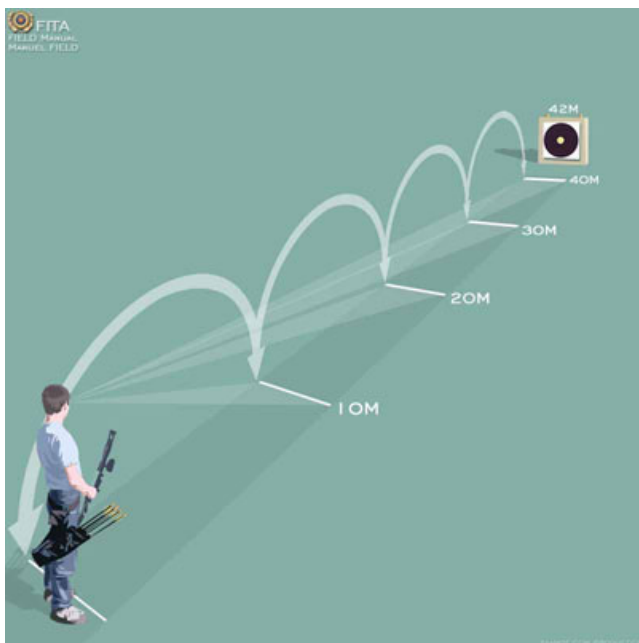
En l'exemple de sota, l'arquer sap que la piqueta blava estarà com a màxim a 45 metres de la diana (pel reglament). Estima que la piqueta roja està a 5 metres de la blava. I estarà segur de no estar a més de 50 metres de la diana.

Atès que la distància màxima és de 55 metres per a aquesta piqueta (pel reglament) disposant el visor a 52,5 metres , estarà segur de tocar la diana (si tira bé !)

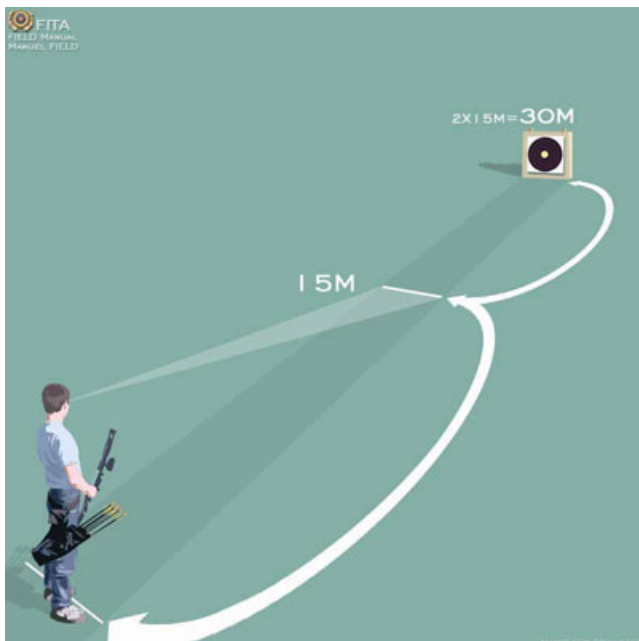
La tècnica dels 10 metres

Aprendre la llargada dels 10 metres sobre diversos terrenys. Trovar un punt a 10 metres des d'on s'està, mesurar uns altres 10 metres des d'allà, i anar fent fins estar prop de la diana. Afegir o treure la distància que falta. Recordar que si es comet un error d'un metre en els primers 10m, s'estarà sumant l'error cada vegada que es traslladi la distància.

El mètode del punt mig

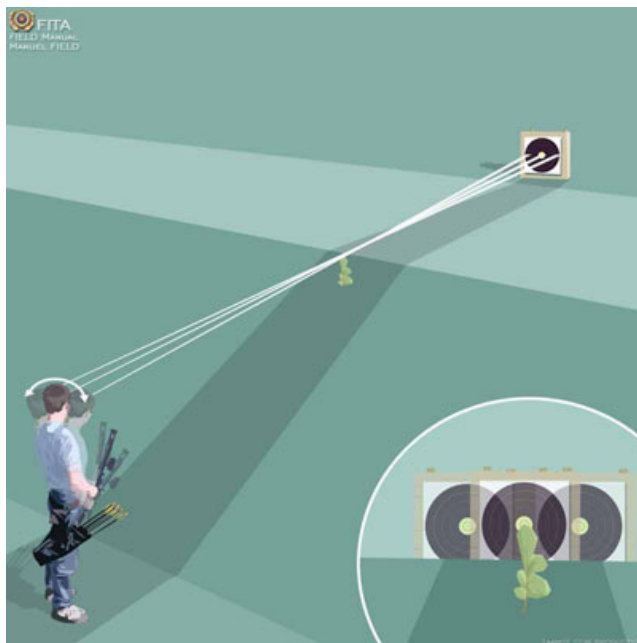
Intentar trobar el punt mig, i avaluar la distància fins aquell punt. Aleshores doblar la distància. Recordeu que si el punt mig és incorrecte s'estarà doblant l'error.

El mètode del mussol

El mètode del mussol resulta útil quan una part del terreny en front de la diana no es pot veure, ni usar el mètode dels 10 metres o del punt mig.

- Primer jutjar la distància fins a un objecte que aparegui entre nosaltres i la diana. (Una branca d'un arbust o un arbre tombat pel vent.)
- Notar com aquest objecte està alineat amb la diana o amb alguna part de la diana.
- Moure el cap de costat i veure com l'objecte es mou en relació a la diana. Si només es mou una mica, la distància de l'objecte a la diana serà petita, si es mou d'una forma semblant al moviment del cap estarà a mig camí, i si en mou més estarà més lluny que no l'objecte.

Per l'oïda

Si s'està tirant amb una altra parella, i ens toca tirar després del primer arquero, o mentre hem tirat la primera fletxa, escoltar des que es dispara la fletxa fins l'impacte a la diana. Aquesta tècnica demana un munt d'experiència però pot ser molt precisa. Està clar que el temps necessari per a l'impacte depèn de la potència de l'arc i de la distància que ha de recórrer la fletxa. Tanmateix no oblidar que només es disposa de quatre minuts i que no hem de retrassar la competició.

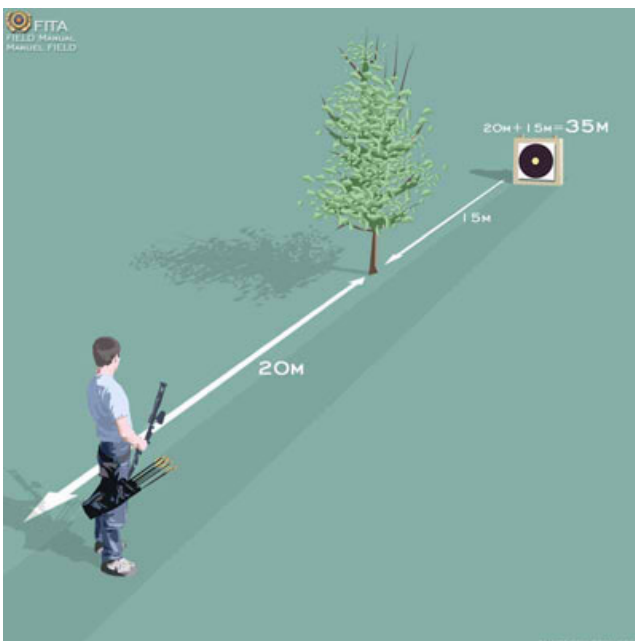
El mètode de la suma

Si s'està tirant en un bosc (homogeni) o al costat d'un vallat, etc. es pot anar afegint la distància fins a la diana.

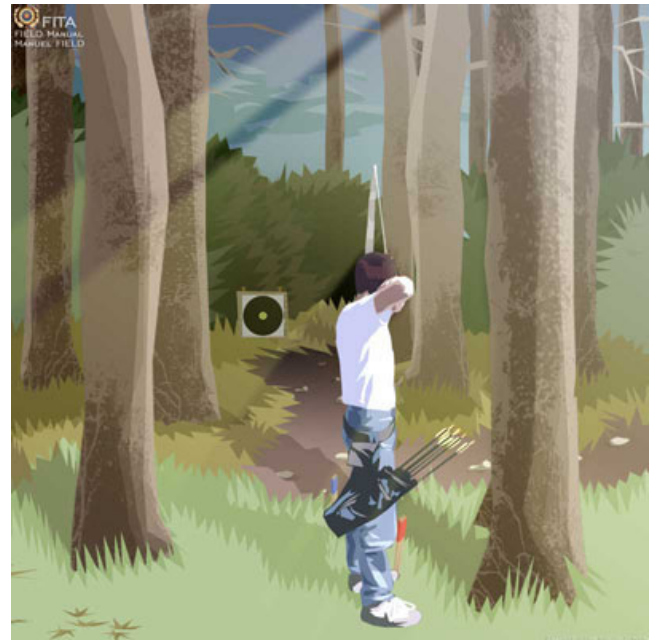
Us d'una referència intermèdia

L'arquer estima la distància entre la diana i un arbre per exemple – 15 metres en la il·lustració. Aleshores estima la distància entre aquest arbre i ell mateix – 20 metres en la figura. D'on la distància total és de 35 metres.

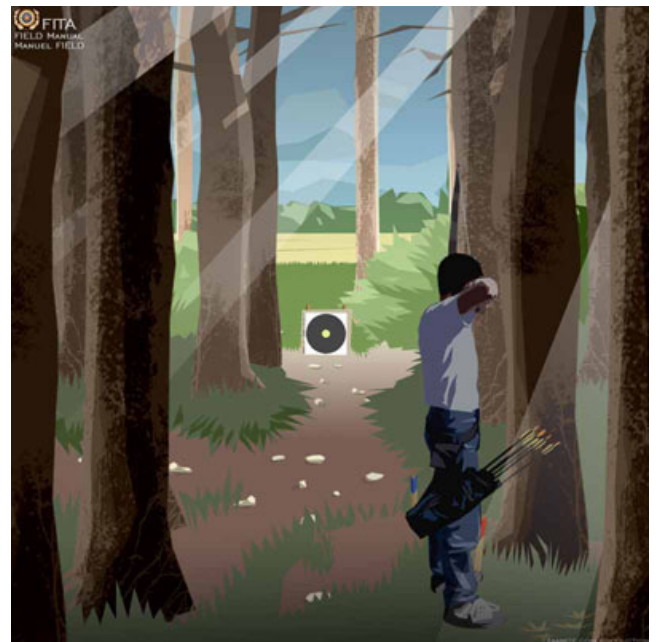

Com evitar de confondre's en l'avaluació de la distància

Si s'està en un lloc molt il·luminat tirant a una diana situada en un lloc fosc, normalment s'estimarà una distància més llarga del que és realment.

Si s'està en un lloc fosc tirant a una diana situada en un lloc molt il·luminat, normalment es jutjarà la distància com més curta del que és realment.

Quan es tira a un camp obert o a través d'una extensió d'aigua, ens podem equivocar de les dues maneres, però normalment s'avaluarà més curta.

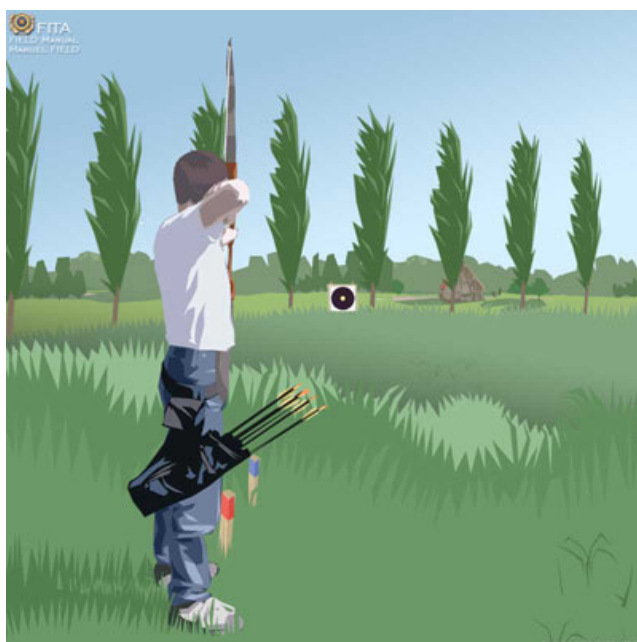
Si la diana està disposada en un passadís d'arbres, normalment es creurà que la distància és més llarga del que sembla.

Si es tira a una diana on no es pot veure tot el terra que ens en separa, probablement es jutjarà la distància massa llarga.

Si heu de tirar a través d'una vall, es jutjarà la distància més llarga del que és.

Una diana en pendent avall es jutja normalment massa llarga. Ademés es pot haver de treure un parell de metres de visor.

Intenteu avaluar la distància horitzontal a la diana, això donarà normalment la marca correcta de visor.

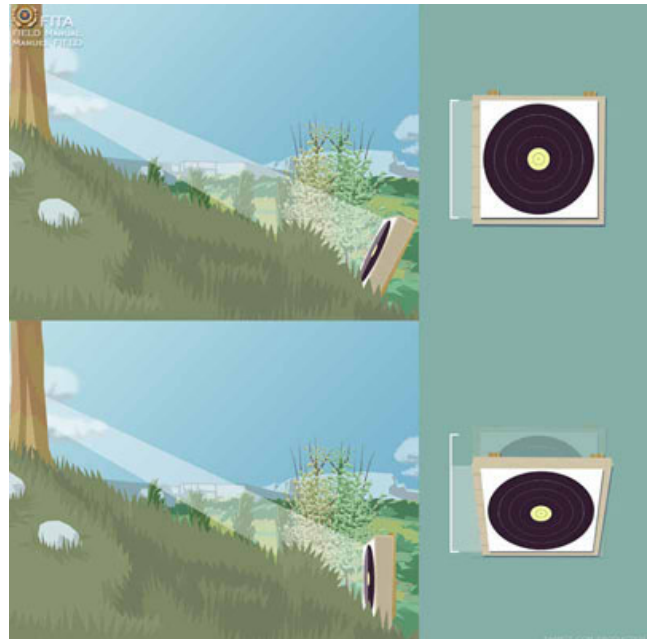

Una diana de cara amunt es jutja normalment massa curta. Ademés es pot haver d'afegir un parell de metres a la marca de visor.

En tirs amunt i avall, la gravetat té un impacte sobre el vol de la fletxa, i la distància haurà d'ajustar-se en funció d'això.

Cal tenir en compte l'angle de visió de la diana. La il·lustració de sota mostra que des de dalt la diana del cap de munt es veu en la seva talla completa, mentre que la diana de sota sembla encogida. No obstant el reglament FITA limita els angles per disposar les dianes.

En la pràctica els arquers experimentats de camp utilitzen una combinació de tots els mètodes descrits aquí.

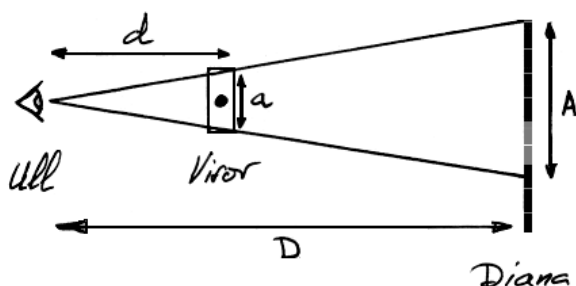
L'encerclat

En Tir de Camp una part important de la tècnica està en portar a terme acurades avaluacions de distància en els recorregts de desconegudes. Per tal de competir amb els millors arquers aquest coneixament no pot deixar-se dependre completament de la intuïció o de l'avaluació del terreny, atès que aquests mètodes són molt inexactes i s'acabarien perdent massa punts importants. Un arquer de camp haurà de trobar la seva manera d'avaluar les distàncies, i l'haurà de practicar com a part de la tècnica de tir. Els mètodes més precisos es basen en conceptes geomètrics com es mostra més avall.

La majoria dels mètodes d'encerclat, si no tots, estan basats en l'aplicació del Teorema de Thales, pel que podem trobar la distància buscada si sabem la distància de l'ull dominant a un element de mesura (visor, reposafletxes, etc) disposat en l'arc, d , la seva amplada, a , i l'amplada de la projecció d'aquest element sobre la diana, A . La relació entre aquestes mesures ens donarà la distància a la diana, D , per simple aplicació de la raió de semblances :

$$a / d = A / D$$

Usant com a element de mesura qualsevol part permesa de l'equipament, com per exemple un component del visor, el reposafletxes, etc.

Vista lateral : El principi geomètric

Per tal de fer-ho més fàcil d'entendre, evitar la necessitat de fer càlculs en el recorregut, i per tal d'obtenir la distància a la diana tant simple i ràpidament com sigui possible, si l'amplada de l'element de mesura (per exemple el cercle del visor) resulta ser exactament una centèsima

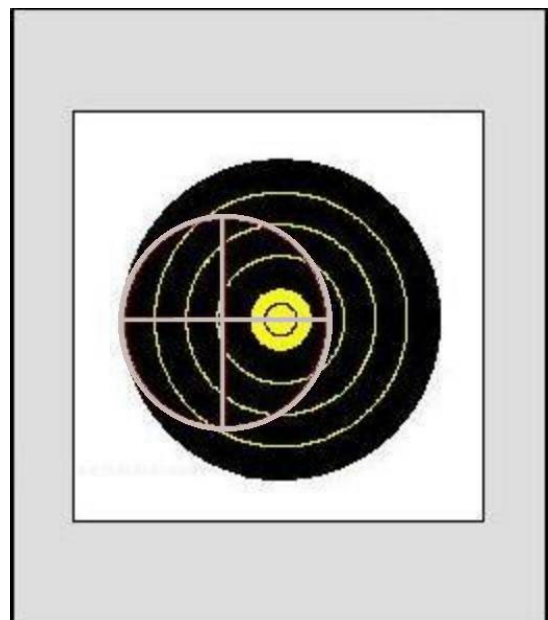
part de la distància entre l'ull dominant i l'element de mesura (per exemple el cercle del visor és de 8mm de diàmetre i la distància de l'ull al visor és de 80cm) o si es pot ajustar l'equipament per a aconseguir-ho, aleshores la relació anterior simplifica a :

$$D = A * 100$$

Que prenent D en metres i A en centímetres esdevé :

$$D \text{ (m)} = A \text{ (cm)}$$

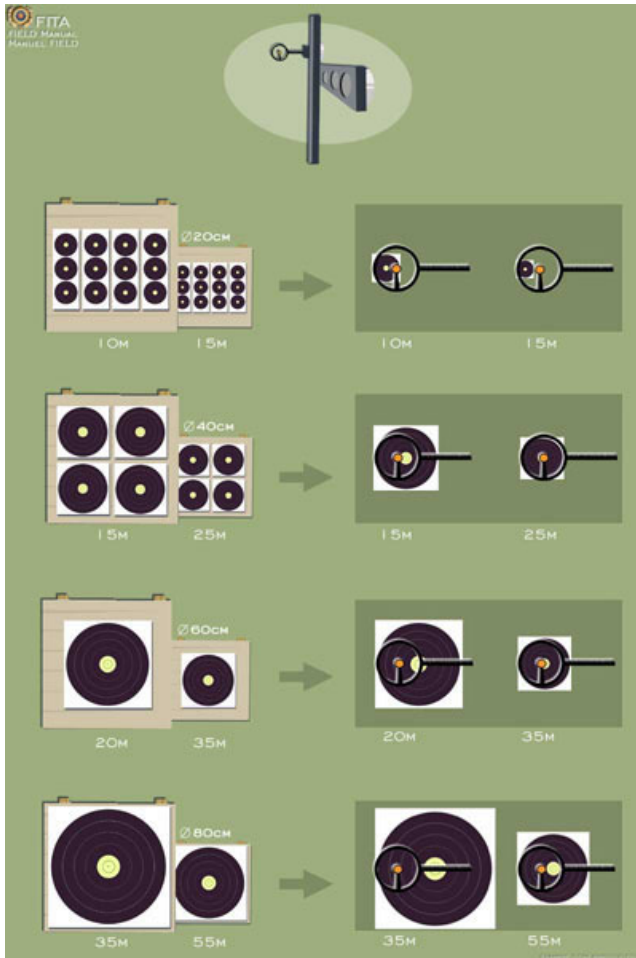
De manera que la distància en metres, D , resulta del simple càlcul de l'amplada de diana tapada per l'element de mesura en centímetres.

Vista frontal : projecció del visor sobre la diana

El coneixament de A es basa completament en el de la talla de la figura de la diana. Per exemple si la diana de sobre és de 80cm, A cobriria la mitad de la figura (40cm), més una divisió (8cm) i mitja (4cm), és a dir : $40+8+4 = 52$ cm, d'on es conclourà que la distància que ens separa de la diana és de 52 metres. Si per contra fos una figura de 60cm, el càlcul seria : $30+6+3 = 39$ cm, i la distància 39 metres, basant-nos en la relació mencionada més amunt.

Aquesta relació tant simple i immediata no és sempre possible, i l'arquer haurà de trobar la pròpia. Tanmateix molts arquers no fan cap mena de càlcul en fer l'encerclat, simplement comparen per experiència.

El visor tal com es veu projectat sobre la diana

Per exemple, al practicar tirareu des de les diverses distàncies sobre les diverses figures. A través de la pràctica trobareu quan ocupa el visor, o qualsevol altre cosa que tingueu en front, sobre la figura de la diana o sobre el suport aturafletxes.

Tal com s'ha explicat, el sistema es basa en el coneixement de la talla de la diana o del suport. Reconèixer les figures de 20 o de 40cm no presenta cap problema, ja que la seva distribució sobre el suport ens ho diu. Però si prenem una figura de 80cm per una de 60cm, o a l'inrevés, ens causarà un error en l'avaluació de la distància entre 10 i 15 metres. Un error que implicarà una gran pèrdua de puntuació. És en

aquest cas que l'avaluació del terreny, i la pròpia experiència o intuïció ens han d'ajudar, a banda està clar d'estudiar les diferents formes de les dianes que podem trobar, per tal de veure la diferència (per exemple mida de la lletra, mida dels marcs, etc.)

El reglament FITA estableix clarament que no està permès l'ús de qualsevol equipament de telemetria, i també indica que l'arquer no pot usar el seu equipament per altra cosa que no sigui tirar – el que significa que cal pretendre que s'està intentant tirar quan es mesura. Se sap que intentar evitar que es mesuri utilitzant el propi equipament no es possible, però el reglament intenta assegurar que els autèntics telèmetres no trovin el seu lloc en el món de la competició FITA de Camp. És per això que el reglament us permetrà emprar el mètodes mencionats més amunt, però no alterar l'equipament per a convertir-lo en un telèmetre. Anteriorment hi havia hagut una regla que prohibia ajustar el visor després d'haver obert l'arc cara a la diana, i abans d'haver tirat la primera fletxa, però va haver de canviar-se ja que ocasionava més problemes que no solucionava.

Així per tal de no ser amonestat per un jutge, o no molestar un competidor, cal alçar l'arc prenent que es va a tirar quan es mesuri la distància. D'aquesta manera s'està en seguretat dins les regles i ningú es pot queixar segons el reglament actual.

No us desanimeu, és molt simple, només cal dedicar-hi prou temps i pràctica, i trobareu el vostre sistema, i alhora aconseguireu millorar la vostra puntuació !

Conclusió

Tal com s'ha dit abans, un arquer experimentat pot usar elements de les diferents tècniques descrites, si mai es dubta.

Intenteu estimar la màxima distància que cregueu possible, i la mes curta ... aleshores troveu el punt mig entre aquestes dues, i afegiu una mica a aquest valor ... (Per exemple la màxima que creieu possible és 50m, la mínima és 40m – el punt mig és 45m afegiu ara dos metres per disposar el visor a 47m i proveu-ho). Segurament haureu tocat la diana, i potser prou endins com per donar-vos alguns punts.

Alguns consells per recordar . . .

- En dianes de camp us podeu equivocar entre les de 60cm i les de 80cm, i veure-us portats a confusió al jutjar la distància – intenteu recordar la mida del groc – o si és possible, veure com és de gran comparada amb els competidors de la colla del davant.
- Recordeu el nombre de dianes de 60cm i de 80 cm que ja heu tirat en el recorregut. Us pot ajudar a determinar si la propera és de 60 o de 80cm en cas de dubte.
- També mireu la distància a l'altra piqueta de tir, us pot ajudar a l'avaluació de la màxima i mínima distància. Si esteu tirant recorbat i esteu 5m per darrera de la piqueta de nu la màxima distància podrà ser 50m però no 55m. Constructors espavilats de recorreguts ho poden complicar no posant les dues piquetes en línia, però serà d'ajuda tanmateix.
- En dianes d'animals sabreu fàcilment la distància màxima, només caldrà recordar-les.
- En dianes d'animals el cercle interior es veurà més clar si la distància és més curta, però cal considerar les condicions d'il·luminació.
- Si esteu SEGURS (complertament segurs) que tots els aturafletxes són de la mateixa mida, podeu trovar la talla veient quant suport tapa la diana.

- Practiqueu l'estimació de distàncies quan estigueu passejant. Localitzeu un objecte – jutgeu-ne la distància, després conteu les passes per veure si era correcte.
- Recordeu que els suports que estan en angle respecte la línia de visió semblen més petits.
- Practiqueu en el camp d'entrenament tirant a una distància donada, deixant el visor ajustat a centre tireu després des de 5m més aprop i des de 5m més lluny – noteu la diferència d'impactes.

Apuntant amunt

En una pendent suau afegiu un o dos metres a la distància real (en funció de la distància).

En una pendent acusada deduiu un o dos metres de la distància real (en funció de la distància).

Tirant recte amunt, s'ha de veure per creure-ho, però intenteu la marca dels 15 metres.

Apuntant avall

En una pendent suau, deduiu un, dos o tres metres de la distància real (en funció de la distància) vegeu la figura de més amunt. En un pendent molt fort deduiu fins a 10 metres de la distància real (en funció de la distància). Tirant

recte avall, s'ha de veure per creure-ho, però intenteu la vostra marca de 15 metres . . .

Altres consideracions respecte l'apuntat

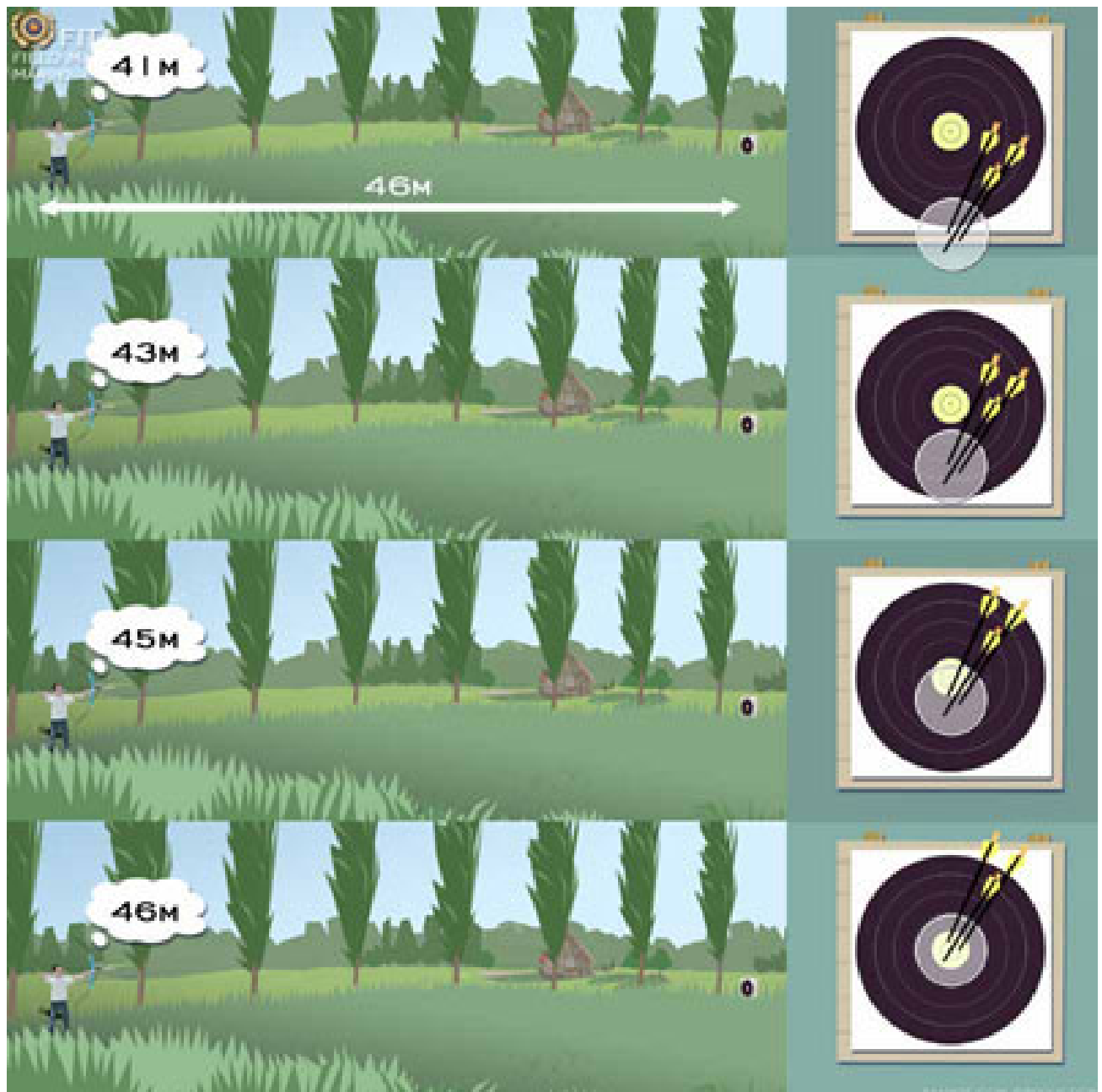
- Quan tireu Camp heu de tenir marques de visor cada 5 o 10 metres. Si no podeu fer visor abans d'una competició sàpiguen que hi ha nomogrames que us donaran les marques correctes de visor sempre que tingueu la de 20 o 30m i la de 60 o 70m. Basats en dues marques aquests nomogrames us donaran les marques adequades per la resta de distàncies excepte a menys de 20 metres.
- La llum del sol influirà l'apuntat lateralment. Tireu amb el sol des de diversos angles, i apreneu el que us causa en l'apuntat.
- El vent influirà en l'apuntat o en el vol de la fletxa. Al contrari que en tir a la diana aquest vent pot variar de diana en diana (així com la llum) perquè us esteu movent i tirant en diverses direccions. Apreneu a inclinar més o menys la part superior de l'arc dins el vent (cap a la direcció del vent) depenent de la força del vent. Això compensarà la deriva de la fletxa de la mateixa manera que ho farieu ajustant el visor lateralment, però no perdeu l'ajust de centrat normal, el que pot passar fàcilment si esteu ajustant la deriva continuament.
- Recordeu en tirar a través d'un pendent de començar a obrir amb la part superior de l'arc inclinada contra el pendent, això impedirà que us hi inclineu a favor (us mantindrà el visor anivellat).

Assegureu una bona segona fletxa

Si la primera fletxa ha estat ben tirada però no va al centre de la diana, haureu d'usar aquest primer impacte per avaluar l'error de visor.

La il·lustració mostra un arquer identificant la relació entre l'impacte i les diferències de visor. Coneixent aquesta relació, després del primer tir, us podreu imaginar quina marca de visor calia.

En la primera vista dels exemples de sota, l'arquer sap que amb un error de 5m encara pot tocar la part inferior de la figura. En la segona, sap que un error de 3m encara pot fer un 2 a les 6. Observeu que tocareu més a prop del centre si es jutja la distància llarga que no si es jutja curta. En l'exemple si es jutja curta en 5 metres s'anirà baix al 1 o lleugerament fora. Si es jutja 5 m massa llarga es tocarà alt, probablement en el 2 o en el 3.

Nota del traductor : El material original inclou en el mateix document una capítol dedicat a recollir les parts més rellevants del Reglament FITA de Camp. Atès que els reglaments es veuen modificats cada dos anys, i en particular ho acaben de ser en el Congrés de Nova York, ha semblat millor separar-ho en un altre document per a actualitzar-ho quan correspongui sense afectar aquest.

Aquest manual ha estat produït i publicat per la FITA amb la col·laboració de :

<i>Lars-Göran SWENSSON</i>	<i>Text and drawing of the original Swedish document</i>
<i>Leif JANSON</i>	<i>Co-author of the original Swedish document</i>
<i>Per E. BOLSTAD</i>	<i>Chairman of the FITA Field Committee (Original text)</i>
<i>Pascal COLMAIRE</i>	<i>FITA Technical & Training Director (Text, coordination and design)</i>
<i>Nathalie DIELEN</i>	<i>French translation</i>
<i>Tom DIELEN</i>	<i>Original Text</i>
<i>Josep GREGORI i FONT</i>	<i>Chapter 'How to Judge distances'.</i>
<i>Thomas RANDALL</i>	<i>Photos and illustrations</i>
<i>J.C. HOLGADO</i>	<i>Make up and Design</i>
<i>Derrick LOVELL</i>	<i>English proofreading</i>
<i>Skip PHILLIPS</i>	<i>English proofreading</i>
<i>Ken BEARMAN</i>	<i>English revision</i>

Traduït al català per Josep Gregori i Font